

УДК 343. 8

DOI 10.33244/2521-1196.14.2019.108-116

А. І. Богатирьов,

к.ю.н.,

Університет ДФС України,

ORCID ID 0000-0003-2707-8978

СПЕЦІАЛЬНО-КРИМІНОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ СЕРЕД ЗАСУДЖЕНИХ У МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ

У статті розглянуто спеціально-кримінологічні заходи запобігання злочинності серед засуджених у місцях несовободи. Наголошено, що для забезпечення запобігання злочинності серед засуджених у місцях несовободи залучаються сили і засоби, наявні в установах виконання покарань: начальник соціально-психологічного відділення; психологи; оперативні працівники; чергові зміни відділу нагляду і безпеки, відділу охорони; виробничий персонал; інженерно-технічні засоби охорони та нагляду, засоби зв'язку та сигналізації; спеціальні засоби, включно із службовими собаками.

Ключові слова: заходи, запобігання, злочинність, засуджені, місця несовободи.

А. И. Богатырев. Специально-криминологические меры предупреждения преступности среди осужденных в местах несовободы

В статье рассмотрены специально-криминологические меры предупреждения преступности среди осужденных в местах несовободы. Отмечено, что для обеспечения предотвращения преступности среди осужденных в местах несовободы привлекаются силы и средства, имеющиеся в учреждениях исполнения наказаний: начальник социально-психологического отделения; психологи; оперативные работники; очередные изменения отдела надзора и безопасности, отдела охраны; производственный персонал инженерно-технические средства охраны и надзора, средства связи и сигнализации; специальные средства, включительно со служебными собаками.

Ключевые слова: меры, предотвращение, преступность, осужденные, места несовободы.

Метою статті є розгляд спеціально-кримінологічних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несовободи.

Постановка проблеми. Взагалі запобігання вчинення засудженими нового злочину в місцях несовободи – це різновид соціально-профілактичної діяльності адміністрації установ виконання покарань, функціональний зміст та мета якої полягає у перешкоджанні вчинення засудженими у місцях несовободи умисних дій, які направлені на вчинення ними нового злочину.

Крім того, правове регулювання запобігання злочинам, вчиненими засудженими в місцях несовободи, здійснюється нормами різних галузей законодавства: адміністративного, кримінального, кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого, а також різними

підзаконними нормативно-правовими актами, що містять приписи про заходи і засоби профілактичної діяльності.

Таке регулювання проводиться у трьох основних напрямках: 1) матеріально-правовому; 2) процесуально-правовому; 3) організаційно-управлінському. А тому робимо висновок, що правову систему запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи становить сукупність своєрідно взаємопов'язаних і різнобічно співвіднесених матеріально-правових, процесуально-правових та організаційно-управлінських норм, які регулюють запобіжну діяльність персоналу установ виконання покарань і для запобігання вчинення засудженими нових злочинів.

Аналіз останніх публікацій. Теоретичною базою написання статті стали праці Г. А. Аванесова, Ю. М. Антоняна, Л. В. Багрій-Шахматова, І. Г. Богатирьова, О. І. Богатирьової, Є. М. Бодюла, В. В. Василевича, В. В. Голіни, Б. М. Головкина, М. Я. Гуцуляка, І. М. Даншіна, Т. А. Денисової, О. М. Джужі, А. І. Долгової, В. М. Дрьоміна, В. П. Ємельянова, А. П. Закалюка, О. О. Книженко, О. Г. Колба, І. М. Копотуна, О. М. Литвака, С. С. Мірошниченка, В. А. Мисливого, Ю. В. Орла, М. С. Пузирьова, В. М. Трубникова, С. Я. Фаренюка, П. В. Храпінського, П. Л. Фріса, С. В. Царюка, О. О. Шкути, Н. С. Юзикової, І. С. Яковець та ін.

Виклад основного матеріалу дослідження. Спеціально-кримінологічне запобігання заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи суттєво доповнює та конкретизує загальносоціальне запобігання та одночасно виступає фактором підвищення його ефективності. У юридичній літературі немає усталеного визначення поняття «спеціальні (спеціально-кримінологічні) заходи запобігання злочинам». Одні автори паралельно зі спеціальними заходами виділяють правові заходи [1, с. 143–148], інші – в систему спеціальних заходів включають і покарання [2, с. 108; 3, с. 68]. Такий підхід їм вбачається більш оптимальним, оскільки застосування норм права спрямовано і на запобігання злочинам.

Існує і більш загальне визначення поняття спеціальних заходів запобігання злочинам – це ті способи впливу, які застосовуються у зв'язку з необхідністю усунення криміногенних чинників або інтенсифікації чинників, що перешкоджають злочину і не переслідують жодних завдань, не пов'язаних із виконанням велінь кримінального закону [2, с. 157–158].

Вітчизняні дослідники визначають спеціально-кримінологічне запобігання злочинам в установах виконання покарань як діяльність органів і установ виконання покарань, що спільно з іншими суб'єктами цього запобігання злочинам спрямована на виявлення та усунення (блокування, нейтралізацію) причин, умов та інших детермінант злочинності в місцях позбавлення волі [3, с. 259–260].

Отже, призначення та цілеспрямованість заходів спеціально-кримінологічного запобігання направлено на недопущення з боку засуджених вчинення у місцях несвободи нових кримінальних правопорушень.

На відміну від загальносоціальних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи спеціально-кримінологічні заходи є більш конкретними і змістовними для персоналу місць несвободи. Передусім вони виконують завдання усунення, нейтралізації, мінімізації криміногенних чинників серед засуджених у місцях несвободи.

Спеціально-кримінологічні заходи запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи включають у себе: вплив на теперішні у процесі виконання та відбування покарання суперечності, що є причиною виникнення конфліктів і вчинення

у місцях несвободи кримінальних правопорушень; добровільну відмову від вчинення кримінального правопорушення; повідомлення персоналу місць несвободи про вчинення кримінального правопорушення. А тому, як зауважують О. М. Джужа і В. В. Василевич, такі заходи мають часові рамки, локалізовані в часі та просторі, природно доповнюють і конкретизують загальносоціальні заходи [5, с. 175].

До речі, відомий вітчизняний кримінолог О. Г. Колб вважає, що спеціально-кримінологічне запобігання злочинам в установах виконання покарань має розглядатися як вид практики на концептуальній науковій основі, спрямованої на недопущення антигромадських виявів у місцях позбавлення волі, де запобігання виступатиме як певна сукупність ідей, концепцій, наукових гіпотез, проєктів, практичних рішень, спрямованих на забезпечення відповідної діяльності держави і суспільства.

Крім того, зазначений вид запобігання злочинам, на думку поіменного вченого, має прагнути до того, щоб усунути антигромадську поведінку і тим самим створити умови нормального функціонування установ виконання покарань [3, с. 259].

Отже, спеціально-кримінологічні заходи запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи покликані здійснювати безпосередній вплив на злочинність в установах виконання покарань. Такий підхід до спеціально-кримінологічних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи дозволяє:

- забезпечити виявлення персоналом місць несвободи причин та умов вчинення засудженим у місцях несвободи кримінального правопорушення;
- персоналу місць несвободи впливати на криміногенні чинники, коли вони ще не набрали обертів і легше піддаються усуненню;
- установі виконання покарань використовувати різноманітні засоби, запобігання злочинності серед засуджених на стадії готування злочину;
- перешкоджати настанню в місцях несвободи суспільно небезпечних та інших шкідливих наслідків, які негативно можуть вплинути на нормальну діяльність установ виконання покарань;
- виконувати персоналом місць несвободи завдання запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи більш гуманними засобами, ніж кримінальне покарання.

Отже, мета спеціально-кримінологічного запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи має сприяти практичному досягненню цілей запобігання, зокрема:

- ізоляції та охороні засуджених;
- постійному нагляду для усунення можливості вчинення засудженими нових злочинів;
- дисциплінарній практиці, тобто застосування заходів заохочення і стягнення;
- застосуванню особливих заходів безпеки (заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і зброї);
- застосуванню технічних засобів для недопущення проникнення до засуджених заброньованих предметів, що можуть бути використані ними для вчинення протиправних дій;
- установленню обмежень і суворо регламентованого порядку спілкування засуджених з особами, які не є співробітниками установ виконання покарань;
- здійсненню оперативного-розшукових заходів.

Крім того, практика діяльності установ виконання покарань свідчить, що спеціально-кримінологічне запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи становить собою різні заходи, які проводяться за участі оперативних підрозділів та спеціально спрямовані на недопущення вчинення засудженими нового злочину, зокрібно, в конкретних

групах, у яких виникають конфліктні ситуації та мають місце негативні явища, а також формуються антисуспільні установки.

Як наслідок, зазначений рівень запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи передбачає: забезпечення безпеки засуджених і персоналу установи виконання покарань; максимальну гуманізацію процесу виконання та відбування покарання, за яким усувалася б не виправдана жорсткість з боку персоналу установи виконання покарань; забезпечення сприятливого для виправлення і ресоціалізації засуджених здорового психологічного клімату; диференційовану роботу із засудженими залежно від рівня кримінальної зараженості особи (враховуючи при цьому їхній злочинний досвід); вивчення конкретних осіб і груп засуджених, виявлення серед них тих, хто може вчинити злочин, його мотиви та адресний запобіжний вплив на них; зміцнення охоронних споруд.

Серед спеціально-кримінологічних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи можна виділити удосконалення порядку та умов відбування засудженими кримінального покарання через: переосмислення визначення мети, завдань та функцій кримінального покарання [6, с. 159], переосмислення теорії кари, виправлення та ресоціалізацію засуджених [7, с. 11], соціальну реадaptaцію частини правопорушників [8, с. 129], пом'якшення каральної політики та гуманізації умов відбування покарання в аспекті узгодження їх з міжнародно-правовими стандартами поводження з ув'язненими в кримінально-виконавчих установах, удосконалення практики організації виконання покарань [9, с. 190].

Наступним заходом спеціально-кримінологічних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи доречно виділити забезпечення серед них суворого режиму відбування кримінального покарання шляхом роз'яснення правил і умов відбування покарання та ретельного обшуку як новоприбулих засуджених, так і тих, хто вже відбуває кримінальне покарання. Цей захід виключає також пронесення засудженими в місця несвободи заборонених предметів, серед яких: телефони, наркотики, спиртні напої, зброя, гроші, цінності, продукти харчування тощо.

На жаль, неналежне застосування персоналом місць несвободи спеціальних технічних засобів щодо виявлення заборонених предметів створює умови їхнього використання не на користь адміністрації установи виконання покарань, а для власних потреб, зокрема і злочинних.

Найбільш дієвим заходом спеціально-кримінологічного запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи потрібно виділити якісну організацію охорони та нагляду за засудженими у місцях несвободи.

До заходів спеціально-кримінологічного запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи варто віднести й застосування персоналом місць несвободи засобів виправлення і ресоціалізації засуджених (ст. 6 КВК України) [10]. Такий підхід пов'язаний з тим, що зазначені заходи були вироблені наукою радянського виправного права і дістали подальший розвиток і трансформацію в кримінально-виконавчому законодавстві України.

Зокрема, новелою КВК України 2003 року стало запровадження до переліку цих засобів громадського впливу, а завдяки останнім тенденціям пенітенціарної теорії і практики цей перелік поповнився таким заходом, як пробація, хоча остання позиція є доволі дискусійною.

Важливо наголосити, що до застосування засобів виправлення та ресоціалізації засуджених, крім персоналу органів і установ виконання покарань Міністерства юстиції

України, на загальносоціальному рівні запобігання доцільно залучати інші соціальні інституції, працівників уповноваженого органу з питань пробації, волонтерів та інших осіб, які можуть сприяти досягненню мети покарання. Проведений нами структурно логічний аналіз статті 6 та інших норм КВК України виявив, що законодавець спрощено підійшов до викладу загальних положень застосування засобів виправлення і ресоціалізації засуджених.

Зі свого боку, зважаючи на проведений нами аналіз нового КПК України 2012 року, а також здобутки кримінологічної науки, дало нам можливість обґрунтувати гіпотезу на доктринальному рівні, що вказані засоби застосовуються персоналом органів і установ виконання покарань Міністерства юстиції України виходячи з аналізу матеріалів кримінального провадження, вироку суду, а також з урахуванням соціально-демографічних кримінально-правових та кримінально-виконавчих ознак засудженого.

Проведене нами опитування персоналу місць несвободи показало, що серед спеціально-кримінологічних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи найбільш ефективними визнано: виявлення на стадії прибуття до установи виконання покарань засуджених, схильних до вчинення нового злочину (62 %); усунення детермінуючих чинників вчинення нового злочину (26 %); розроблення спеціальних заходів запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи (12 %).

Серед перспективного напрямку спеціально-кримінологічного запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи можна розглянути соціальний вплив громадських організацій та органів самоврядування на злочинність серед засуджених у місцях несвободи. До речі, проведене дослідження показало, що саме соціальний вплив громадських організацій та органів самоврядування є:

- суттєвим додатковим резервом для адміністрації місць несвободи у запобіганні злочинності серед засуджених;
- соціальний вплив громадських організацій та органів самоврядування на відміну від традиційних заходів запобігання, які використовує адміністрація установи виконання покарань, діє безперервно й належить до найбільш гуманних засобів запобіжної діяльності, оскільки в їх основі міститься метод переконання.

Для забезпечення запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи залучаються сили і засоби, наявні в установах виконання покарань: начальник соціально-психологічного відділення; психологи; оперативні працівники; чергові зміни відділу нагляду і безпеки, відділу охорони; виробничий персонал; інженерно-технічні засоби охорони та нагляду, засоби зв'язку та сигналізації; спеціальні засоби, включно із службовими собаками.

При цьому чітко визначення етапів запобіжної діяльності основних суб'єктів здійснення певних видів діяльності, розмежування функцій різних служб щодо її здійснення багато в чому залежить від професійності та компетентності персоналу місць несвободи. Запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи передбачає діяльність у цьому напрямі всіх служб установи виконання покарань.

Зокрема, працівники відділення соціально-виховної та психологічної роботи повинні:

- здійснювати роз'яснення кримінально-виконавчого і кримінального законодавства, Правил внутрішнього розпорядку; взаємодіючи з оперативним персоналом, працівниками відділу нагляду і безпеки, виробничим персоналом, виявляти осіб, схильних до вчинення нових кримінальних правопорушень, проводити з ними індивідуальні виховно-профілактичні заходи;

– встановлювати осіб, чия криміногенна поведінка може сприяти вчиненню в місцях несвободи нового кримінального правопорушення (особи, які перебувають у конфліктних відносинах, борговій залежності, які беруть участь в азартних іграх, вимагають повернення боргу);

– готувати необхідні матеріали для постановки засуджених на профілактичний облік, застосування заходів дисциплінарного впливу;

– вести облік результатів індивідуальної профілактичної роботи;

– аналізувати стан дисциплінарної практики, вносити пропозиції начальнику установи виконання покарань з удосконалення заходів запобігання злочинності серед засуджених.

Важлива роль у запобіганні злочинності серед засуджених у місцях несвободи відводиться працівникам відділу охорони, завдання яких забезпечити: надійний пропускний режим на контрольно-пропускних пунктах; якісний огляд транспорту, що прибуває і вибуває з колонії, а також вантажу; участь у проведенні обстежень території виправної колонії, обшуків; обстеження інженерно-технічних засобів охорони, виконання заходів з їхньої експлуатації, усунення несправностей; надійність конвоювання за маршрутами руху засуджених тощо.

Взаємодіючи зі співробітниками оперативного відділу та відділу нагляду і безпеки, відділи охорони: вносять зміни до обліків засуджених, схильних до вчинення нових кримінальних правопорушень, інформаційних стендів, що перебувають на контрольно-пропускних пунктах і в класах службової підготовки; інформують особовий склад варти про зміни оперативної обстановки; спільно з оперативними підрозділами проводять заходи з виявлення місць, уразливих для вчинення засудженими кримінальних правопорушень, їхнього оперативного та інженерно-технічного перекриття; організують спостереження чатовими за поведінкою засуджених у житловій та виробничій зонах; передають інформацію начальнику варти, черговому помічнику начальника установи для відповідного реагування; спільно з відділом нагляду і безпеки розробляють і проводять навчання (тренування) для відпрацювання дій з надзвичайних обставинах тощо.

Варто звернути увагу і на роль співробітників психологічної служби у запобіганні злочинності серед засуджених у місцях несвободи, які повинні здійснювати такі заходи:

– безперервне психологічне обстеження засуджених, які перебувають у дільниці карантину, діагностики і розподілу для виявлення осіб, що мають схильність до протиправної поведінки, пов'язаної з вчиненням нового кримінального правопорушення;

– індивідуальне психологічне консультування засуджених, які перебувають на профілактичному обліку;

– виявлення засуджених, які мають психічні розлади, що можуть призвести до протиправних дій;

– організація взаємодії з лікарями-психіатрами для схвалення рішення про застосування спеціалізованого лікування;

– проведення соціально-психологічного вивчення засуджених для виявлення негативних процесів у міжособистісних відносинах, настроїв криміногенного та кримінального характеру;

– забезпечення інформацією, що має значення для запобігання злочинності серед засуджених;

– розроблення заходів, спрямованих на виключення криміногенної напруженості в місцях несвободи, розвитку міжособистісних конфліктів, явищ і процесів, які сприяють злочинності серед засуджених.

Щодо виробничого персоналу підприємств установи виконання покарань, їхня роль у запобіганні злочинності серед засуджених у місцях несвободи полягає у забезпеченні системи пропускнуго режиму на виробничих об'єктах, здійснення контролю за використанням заточувального обладнання, виключення виготовлення засудженими заборонених предметів, контролю ведення вантажно-розвантажувальних робіт, використання за призначенням технологічного обладнання, сировини, матеріалів, інструменту тощо.

Відділи нагляду і безпеки установи виконання покарань, взаємодіючи з іншими службами для запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи, забезпечують виконання засудженими:

- вимог Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань;
- виявляють осіб, схильних до вчинення нових кримінальних правопорушень, а також засуджених, поведінка яких сприяє вчиненню цих правопорушень;
- систематично оновлюють інформаційні засоби про засуджених, які перебувають на профілактичному обліку;
- організують проведення обшуків, обстеження території установи виконання покарань; проводять заходи, спрямовані на забезпечення нагляду за засудженими на всіх об'єктах їх перебування;
- контролюють процес трудового використання засуджених;
- проводять роз'яснювальну роботу правового характеру;
- проводять роботу, спрямовану на створення системи заходів запобігання злочинності серед засуджених у житловій та виробничій зонах, використання технічних засобів нагляду та ізоляції засуджених тощо.

Висновки. На підставі вищевикладеного матеріалу обґрунтовано ряд заходів спеціально-кримінологічного запобігання злочинності серед засуджених у місцях несвободи, зокрема: інформаційного (аналітична робота, облік осіб, схильних до вчинення нового злочину) та організаційного (підвищення кваліфікації працівників оперативних підрозділів установ виконання кримінальних покарань) забезпечення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Карпец И. И. Проблема преступности / И. И. Карпец. – Москва, 1969. – 168 с.
2. Жалинский А. Э. Специальное предупреждение преступлений в СССР (вопросы теории) / А. Э. Жалинский. – Львов, 1976. – 212 с.
3. Кримінологічні засади запобігання злочинам в установах виконання покарань України (пенітенціарна кримінологія) : посібник / за ред. О. М. Джузі. – Київ, 2013. – 620 с.
4. Sutherland Edwin H., Cressey Donald R. Principles of Criminology. Ed. 7 th. Chicago, Ill., 1966. – 721 p.
5. Профілактика злочинів : підручник / Джуза О. М., Василевич В. В., Гіда О. Ф. та ін. ; за заг. ред. О. М. Джузі. – Київ, 2011. – 720 с.
6. Денисова Т. А. Покарання: кримінально-правовий та кримінально-виконавчий аналіз : монографія / Т. А. Денисова. – Запоріжжя, 2007. – 286 с.
7. Радов Г. О. Доктринальна модель Закону «Про пенітенціарну систему України» / Г. О. Радов // Проблеми пенітенціарної теорії і практики. – 1997. – № 2. – С. 11–52.

8. Колб О. Г. Запобігання злочинності у місцях позбавлення волі : навч. посібник / О. Г. Колб. – Луцьк, 2005. – 494 с.
9. Групи негативної спрямованості в місцях позбавлення волі: проблеми протидії : монографія / Абакумова Ю. В., Денисов С. Ф., Денисова Т. А. й ін. ; за заг. ред. Т. А. Денисової. – Запоріжжя, 2012. – 292 с.
10. Кримінально-виконавчий кодекс України : Закон України : від 11 липня 2003 р. № 1129-IV [Електронний ресурс] / Сайт ВР України. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#n41>

REFERENCES

1. Karpets, I. I. (1969), Problema prestupnosti [The problem of crime]. Moscow. [in Russ.]
2. Zhalinskiy, A. E. (1979), Spetsial'noye preduprezhdeniye prestupleniy v SSSR (voprosy teorii) [Special prevention of crimes in the USSR (theory issues)]. Lviv. [in Russ.]
3. Dzhuzha, O. M. (Ed.) (2013), Kryminolohichni zasady zapobihannya zlochynam v ustanovakh vykonannya pokaran' Ukrayiny (penitentsiarna kryminolohiya) [Criminological principles for the prevention of crimes in penitentiary institutions of Ukraine (penitentiary criminology)]. Kiev. [in Ukr.]
4. Sutherland Edwin H., Cressey Donald R. Principles of Criminology. Ed. 7 th. Chicago, Ill., 1966. – 721 p.
5. Dzhuzha, O. M., Vasylevych, V. V., Hida, O. F. «et al», (2011), Profilyaktyka zlochyniv [Crime prevention], O. M. Dzhuzha (Ed.), Kyiv. [in Ukr.]
6. Denysova, T. A. (2007), Pokarannya: kryminal'no-pravovyy ta kryminal'no-vykonavchyy analiz [Punishment: Criminal Analysis and Criminal Execution Analysis], Zaporizhzhia. [in Ukr.]
7. Radov, G. O. (1997), «Doctrinal model of the Law «On the penitentiary system of Ukraine», Problemy penitentsiarnoyi teorii i praktyky, No 2, pp. 11–52. [in Ukr.]
8. Kolb, O. H. (2005), Zapobihannya zlochynnosti u mistyakh pozbavlennya voli [Prevention of crime in places of deprivation of liberty], Lutsk. [in Ukr.]
9. Abakumova YU. V., Denysov S. F., Denysova T. A. «et al» (2012), Hrupy nehatyvnoyi spryamovanosti v mistyakh pozbavlennya voli: problemy protydyiy [Negative groups in places of detention: problems of counteraction], Denysova T.A. (Ed.), Zaporizhzhia. [in Ukr.]
10. Criminal-executive code of Ukraine (2003, July 11), Verkhovna Rada of Ukraine. – Retrieved from : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#n41> [in Ukr.]

A. I. Bogatyrov. Special-criminological measures of crime prevention among convicts in custodial settings

It is defined that prevention of commission by convicts of new crime in custodial settings is a kind of social and preventive activity of administration of institutions of execution of punishments, functional contents and which purpose consists in preventing to commission condemned in custodial settings of the deliberate actions directed to commission of new crime by them. In article special-criminological measures of crime prevention among convicts in custodial settings are considered.

It is proved that the legal alerting system of crime among convicts in custodial settings are made by set of peculiar interconnected and versatility correlated substantive, procedural and

legal and organizational and administrative norms regulating safety activity of personnel of institutions of execution of punishments and for prevention of commission by convicts of new crimes.

It is noted that for ensuring prevention of crime among convicts in custodial settings forces and funds which are available in institutions of execution of punishments are raised: chief of social and psychological department; psychologists; operational workers; next changes of department of supervision and safety, department of protection; production personnel technical means of protection and supervision, means of communication and signaling; special means, including guard dogs.

In article it is proved a number of actions special-criminological to crime prevention among convicts in custodial settings, in particular: information (analytical work, accounting of the persons inclined to commission of new crime) and organizational (professional development of employees of operational divisions of institutions of execution of criminal penalties) providing. With the most effective measure of special-criminological crime prevention among convicts in custodial settings it is selected the qualitative organization of protection and supervision of convicts in custodial settings.

Key words: *measures, prevention, crime, convicts, custodial settings.*

Стаття надійшла до редколегії 19 квітня 2019 року